

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Henrici Meibomii De Cervisiis potibusque &
ebriaminibus extra vinum aliis Commentarivs**

Meibom, Johann Heinrich

Helmestadii, 1668

Caput Decimum Sextum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10160

sermonem notat Cluverius. Ab *oëla* Jo. Isaacius Pontanus Glossario Prisco Gall. *Celiam Hispanorum* derivat, ut sit quasi *Oelia*, abie&ta c litera, quod s̄æpe in aliis dictiōnibus ait fieri solere: ut ita *oëla*, sit primum *oëlia*, deinde *coelia*, sive *celia*. Hadrianus Junius in Hollandiæ descript. 9 *Oelandiam* Danorum insulam, antiquitus dictam autumat à potus iam dicti hordeacei & lupulacei bonitate: qua in 10 re tamen refellitur ab Isaacio, qui eam ab *Oë* derivat, quod *insulam* Danis ait significare. Lingua Gothica vero cervi- II siam *buska* vocari, scribit Olaus Magnus Hist. Septentr. lib. XIII. cap. xxvi. quod nominis non multum abit à *phu-*
sca, de qua paullo ante vidimus.

CAPUT DECIMUM SEXTUM.

S U M M A R I A.

1. *Potus ignotiores alij.* 2. *Collatum, Iuritheum.* 3. *De istis locus Gregorij Pontificis.* 4. *de Collato locus Isidori.* 5. *id à vase, in quo continetur nomen accepit.* 6. *Calpar, vinum à vase itidem dictum.* 7. *Ralnea, vilius potus in Grecia.* 8. *de eo Luitprandi Cremonensis locus.* 9. *quid sit, ex coniectura adsertum.* 10. *Paximacium obiter explicatum.* II. *Curssa, potus olim Turcarum.*

Sunt vero & potuum nomina alia, incertum tamen, an 1 *ad vina pertineant, an ex frugibus fuerint parata, ac solo fere nomine nobis nota.* Ex iis primo occurunt *Collatum, Iuritheum & Congnidium* à Gregorio Magno Pontifice ita appellata, qui anno Christi 1596. dignitatem suam fuit adeptus. Locus est lib. v. epist. xxxix. ad Elogium Episcopum Alexandrinum. *Quia collatum, inquit, ac Iuritheum non libenter bibo, presumens Congnidium requiro: quod in hac urbe post multa tempora Vestrainnotescere transacto anno Sanctitas fecit.* Nam nos hic à negotiatoribus no-

4 men Congnidij, & non substantiam comparamus. Verum de
collato magis in eam propendo sententiam quod vinum,
velex vinea fuerit potio, non frumentacea. Isidorus sane
5 Orig. lib. xx. cap. ii. inter vina reensuisse videtur, & co-
latum vocat, atque à vase, in quo servabatur, nomen ac-
cepisse autumat. Colatum, inquit, vas proprium nuncupar-
vit, in quo defertur. Nec prorsus insolens fuitolim, vinum
6 à vase, in quo continetur, nomen accipere. Testis Varro
est lib. i. de vita Pop. Rom. de vino, Calpar dicto, quod à
vase cognominatum scribit. Antequam, inquit, nomen
doli prolatum esset, quum id genus vasis calpor diceretur, id
vinum calpar appellatum. De Iuritheo & Congnidio nihil
habeo dicere, nec quo referam potus istos scio; solo nomi-
ne notos. Congnidium tamen potum Aegyptium, vel vi-
num fuisse conjicio, quum ab Episcopo Alexandrino illud
innotuisse scribat Gregorius. Conjecturis aliis, & longius
7 petit is indulgere nolo. Vilissimum vero & insuavem po-
tum quendam, recentiori Graciæ quibusdam in locis usi-
ratum invenio, quem Latino nomine Balnea vocarunt.
Eum ex frumento, additis radicibus herbisque decoctum,
8 ac propterea insuaviorem fuisse credo. Etenim & hodie
delicatores ægroti & nauseabundi, decoctiones medico-
rum, licet salutares, nec prorsus ingratas, si non ab ægro
sed sano biberentur, balnearem passionem vocare solent.
Æs schmecket wie Wadekraut. Meminit potus ejus Luit-
prandus Cremonensis in Legatione ad Nicephorum Pho-
cam Imp. Constantinopolitanum, quam nomine Ottonis
9 i. seu Magni obiit, de Græcorum Episcopis scribens: Suli,
inquit, mensula assidet nuda, paximacium sibi apponentes,
balneaq; tunc vitro permodico non bibentes, sed sorbillantes.
Et paullò post: Parcus, cupidus, allio, cape ac porris vescens,
balnea bibens. Atque iterum: Non proderit ibi balneum,
quo

quoto astidue potas in amore beati Ioannis precursore. Ubi 10
obiter nota, paximacum esse panem sex unciarum, enjus
duplici portione contenti quotidie esse jubebantur sacerdo-
tes Ægyptii, ut docet Ger. Jo. Vossius lib. III. de vitiis serm.
cap. XXXIII. Vix alium fuisse potum crediderim, quem Cur-
siam vocat Haithonus, monachus Armenus, & regis Ar-
meniæ consanguineus, qui anno Dominicæ incarnationis
ciclo CCCVII. Historiam Orientalem condidit. Verba ejus
sunt cap. II. ubi de regno Turquestan agit: *Vino totaliter*
carent: bibunt Cursiam & alia potulenta que conficiunt, &
lac. Risum & milium comedunt atque carnes, & vocantur Tur-
oæ. Hæc ille.

CAPUT DECIMUM SEPTIMUM.

SUMMARIA.

1. Potus ex frumento alijs. 2. frumentacea quæ. 3. οστόν
Τάδη, & σιρπά Græcis. 4. potus ex avena, sive Βρόμῳ. 5.
Bacchus Bromius. 6. potus avenaceus apud Flandros. 7. Lit-
thuanos, Moscos, Sarmatas. 8. potus ex milio. 9. parabia.
10. apud AEthiopes. 11. Zauna, cana. 12. apud Tartaros.
13. buza, bracha. 14. Abatjī, potus apud Brasilianos. 15.
potus ex Maiz apud Americanos. 16. ex panico. 17. ex ory-
za cum aromatibus coctus. 18. acua, aracle. 19. potus ex o-
ryza, vi ignis destillatus.

An potus, quos ex frumento fieri diximus, alii etiam per-
tinent ex frumentaceis parati, ut avena, milio, panico,
oryza. Hæc enim omnia Latinis frumentacea dicuntur:
Theophrasto lib. I. x. de Hist. plant. & qui illum se. 2
quuntur, Græcis cæteris, οστάδη & σιρπά dicta. Atque ho. 3
rum potuum alii certum nomen invenere, ut illi, de qui-
bus hactenus egimus, omnes: alii partim sine, partim cum
nomine nobis innotuere. Et ex avena quidem, sive Βρόμῳ, 4.